

Cena aru wazędzie
3 ct. (6 hal.)

PRENUMERATA

w Krakowie i Podgórze miesiacznik
1 K. 40 h.

za wysłaniem do domu dopłaca się
30 halercy.

Na przewoźni miesiacznik K. 150.

Przeznaczone za granicę:

1 mk. 50 ka., 2 rk. 50 mk., 1 rk.
miesiacznik.

NOWINY

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH AGENCJA SOKOŁOWSKIEGO

OGŁOSZENIA

za wiersz po 16 hal., za każdy
nasłapy raz 12 hal., drobne ogło-
szenia po 4 hal. od wyrazu (minimum
50 hal.). Nadsyłanie za wiersz po 16
50 hal., spody na każdej stronie
po 2 korony — Złotycki 20 koron
za tydzień.

Inserty prowadzi w swoim zarządzie
p. Marian Hupczy,
Administracja „NOWIN” Zaczeka 7,
od 9—1 w poł. i od 2—5 popołudniu.

Na Lwów skład i ekspedycja
Pawel Hausmann 2.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ulica Baszowa 1. 7, Telefon 513.
Kierownikiem w drukarni Józef Fischer.

Redaktor naczelny:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przy-
jmuje redakcja (telefon 513) od godz. 7 rano do
godz. 8 wieczorem. Rękopisy nie zwraca się.

„Nowiny” wychodzą codziennie. — Cena numeru 3 ct. (6 h.) — W poniedziałki i dni poświęczone 2 centy.

Losy reformy wyborczej.

Dyskusja nad przedłożeniem projektu reformy wyborczej dobiega do końca. — Główni mówcy już zabrali głos w tej sprawie. Z przykrością stwierdził należy, że z czterech mówców Kola polskiego, którymi byli posłowie: hr. Dądzuszycki, dr Gładkiński, Abrahamowicz i Petelcz — jeden Gładkiński zajął stanowisko zgodne z interesami kraju i wygłosił poważną mowę trafnie wydatniającą pokrzywdzenie Galicji. Demokraci krakowscy p. Petelcz przemawiał bardzo szablono i nie wniósł do debaty ani jednego nowego poglądu, ani jednej myśli... Pp. Dądzuszycki i Abrahamowicz, reprezentanci szlacheckiej większości w Kole, okazali się fanatycznymi przeciwnikami nietyklo projektu rządowego, ale wszelkiej reformy wyborczej i przemawiali z elegancją wsieciłością przeciw Gątschowi, który zresztą odważył się w ostatnim swem przemówieniu pa-nów z Kola polskiego potraktować jak lo-kajow rządowych.

W przyszłym tygodniu Izba wybierze komisję dla sprawy reformy wyborczej. Do komisji tej wyśle Kulo polskie: Dzeduszyckiego, Abrahamowicza, Bobrzyńskiego, Kozłowskiego, Pastora, Gładkińskiego, Byta. Rusini wysyłają Wassilkę.

Dalsze losy reformy spoczywają w ręku tejże komisji. Jeżeli orady w komisji nie doprowadzą do kompromisu, oczekiwane należy zapewne rozwiązanie Izby i roz-pisanie nowych wyborów jeszcze na pod-stawie starej ordynacji wyborczej, ale pod hasłem reformy.

Z KRAJU.

Wykłady uniwersyteckie na prowincyi w niedziele 18 marca:

W Bochni: Prof. dr Kunst: „Charak-terystyka króla Zygmunta Augusta” w ka-synie o g. 5.

W Chrzanowie: Prof. dr W Cermak: „O rzeci galicyjskiej z r. 1846” w Szkole o g. 5.

W Jaśle: Prof. Emil Panek: „Kocin-sko w literaturze niemieckiej” w Szkole o godz. 5.

W Mielcu: Dr Wacław Tokarz: „Ro-muald Traugott w powstaniu styczniowym” w kasynie o g. 4.

W N. Sączu: Dyr. dr St. Rzepiński: „Atey dajniejsze” (z obrazami świetlnymi) w kasynie o g. 5.

W N. Targu: Prof. dr E. Niesabitow-ski: „Bohiny a świersta” w auli gimnaz. o g. 4.

W Rzeszowie: Prof. J. Roskoza: „O telegrafie bez drutu” w Szkole o godz. 5.

W Tarnowie: Prof. dr A. Zomnicki: „O promieniach Roentgena” w kasynie o godz. 7.

W Zatorze: Prof. dr Fr. Bylicki: „O Finlandyi na tle wspomnień z podróży” w sali rady m. o g. 5.

Zakopane (Amator drobin). Przez długi czas niezany sprawca dobywał się w Zakopane do kurników i komor i czynił wielkie spustoszenia wśród drobin. Była to formałna plaga Zakopanego. Dopiero energii czyny komendant posterunku żandarmerji p. Dąbrowski wykrył go śledzeniem zła-dzieja w osobie trzydziestokilkuletniego genera Michała Kusta i odstawił go do więzienia Amator drobin zasiadł 15 b. m. na ławie oskarżonych przed trybunałem w N. Sączu i przysnął się do stercu kradzieży.

Świadek kier. żand. Dąbrowski zeznał, że Kulo z kradzionego drobin wyprawił sobie ucsty z swoją kochanką Anną Hyc. Trybu-nał sądził amatora drobin na miesiąc cięż-kiego więszenia z postem.

Z Wileczki. Onegdaj wybuchł pożar w Bogocicach w pobliżu stacyi kolejowej wileczkiej. Spaliły się dwie nagrody włoknia-skie. Straż wilecka pospieszyła z ratunkiem, ale ogień strawił drewniane budwie. — W niedziele odbędzie się raut, który zapo-wiedzi się bardzo dobrze.

Z Bochni. W niedziele 18 b. m. amator-skie Kółko dram. Tow. „Ojczyzna” odegra komedję „Strzj przyjechał” oraz steleni wodewi „Komioliarz i młynarz”.

Rzeszów, 15 marca. (Koncert cudownego dziecka i J. Kociana).

We środę 14 bm. odbył się w sali „Soko-łowski” koncert 10-letniej pianistki Gabryeli Topferówny. Jakkolwiek młodziska artystyka pochodzi z Rzeszowa, nie ubuścił jej koncert tak wielkiego zainteresowania, jakby się na-

Tajemnicze puszczę: Goryl olbrzym. (Pisze: „Ze swiat”: Kronika ilustrowana).

Zdzisław Zdanowicz w Krakowie

Cenniki ilustrowane na żądanie wysyła

poleca

slynne obuwie amerykańskie
z fabryki Florsheim & Co. w Chicago.

szło spodziewać: bała była słabo obsadzona. Dokładnie i bardzo czysto wykonano utworów Bacha, Mozarta, Chopina, Liszta i Schumana, śmiała gra i nadzwyczajną techniką wykazała p. Topferowska sympatię wszystkich słuchaczy i przekonała swych dawnych znajomych, że słusznie należy się jej nazwa cudownego dziecka.

Dziś odbył się w wielkim powodzeniu koncert młodego skrypki czeskiego Jarosława Kociana ze współzawodnicami pianistki p. Margarety Volava, bardzo pięknej damy. Publiczność, przeważnie złożona z officerów, nie szczędziła oklasków.

Nowy Sącz. (*Upory starego kahalnika*). Mimo wykleczenia z rądy wyznawcy przeloboznego teścia, 86 letniego Chałki Landaua tenże niechciał radzie wyznawcy ksiąg księgowych wraz z kasą, ani słowy rachunków kasy i depozytów.

Wskutek tego starostwo poleciło mu, aby pod grzywą 100 kor. najdalej do 24 godzin oddał księgi i kasę i słowy rachunków. Sprawa ta w sferach żydowskich wywołuje wielki rumor.

Wielka eksplozja gazu we Lwowie.

Oczekgi nastąpiła wieczorem we Lwowie wielka eksplozja gazu w piwnicy domu pod l. 12 w Ryku, pod szynkiem Frieda. Obok sygnku toła, na chodniku, znajduje się lstar-nia grzewca, która w ciągu dnia jakis nieostrotny wodnicz salamał worem. Robotnicy gazowi stanowiąci wprawdzie uchodzący z rury gaz, nie zauważyli jednak, że rura ta jest uszkodzona w samej podstawie, a gaz dostaje się do wsomiannej piwnicy. — Uchodzący gaz porwał się gromadzić w piwnicy. Około godziny siódmej wzdął tam ze świecą w ręku właściciel restauracji J. Fried, po-cenwszy jednak gaz, cofnął się z powrotem do restauracji i zawiadomił o swem spotrze-żeniu gazowicy miejskiej. W czasie niepo-żądanej jego przybyłi do restauracji wysłani przez gazowicy robotnicy: monter Miszumiński i pomocnik monteru Parski. Obaj oni po raz pierwszy zeszli do piwnicy bez żadnego świa-łka ale po chwili wrócili na górę po światło.

Zaledwie jednak przekroczyli próg drugiej piwnicy, zapłonowała przeciwko temu żona właściciela i kilku gości przytrzymało to jej przedstawień, a nawet pomocnik monteru zwracał uwagę swego towarzysza, lecz wy-stępko to nie pomogło, gdyż Miszumiński wciąż spełniał świecę i w towarzystwie po-mocnika swego, kelnera Bergmana i dorocy domu Gramniaka zeszli do piwnicy; morze cłomieni ogrzeli ich, rozległ się straszny huk, zadrżały w posadach ściany. W restauracji z pół łamięcych się desek podłogi wy-ruszyły się plomienie, które wszystkich i wszystko ogarnęły. W parę sekund potem w lokalu zapłonowały cłomienki, a tylko jeji przetrzonych i poparzonych dawały się słyszć z wnętrza zupełnie zdemolowanego lo-kału. Zwiabieni detonacyja przedchodnie pódpię asyli na ratunek ofiar wypadku, które za-świeceni nie przypuszczą go prawdopodobnie żyć ciem.

Najcięższe obrażenia odnieśli owi czterej, którzy zeszli do piwnicy, gdyż mają głowy i ręce bardzo poparzone.

Ponadto cięższe oparzenia odnieśli znajdujący się w chwili wypadku w lokalu restauracyjnym: żona właściciela i kilka osób.

Huk przy wybuchu był tak silny, że ra-żeni miejsy, obecni na odbywającym się w tym czasie posiedzeniu sekwi finansowej, po-truceniwy obrady, rzucili się do okien, by dowiedzieć się, co się stało, niektórzy zaś ozbroniewy udali się na miejsce wypadku.

Skutkiem eksplozji wylądowało wiele aszy w oknach kamienicy na wszystkich piętrach.

Strejk drukarski we Lwowie.

Pryncypalowie i zecerzy. — *Chwila*. — *Próba sił. — Ile strejk kosztuje?*

Od óróbsy trwa strejk drukarski w Lwowie; wszystkie drukarnie świejtuja, a wszystkie redakcje dzienników polskich we Lwowie wydają zbiorowo czterostro-nicowy dziennik *besparciny* p. t. *Chwila*, który rozsyłają swoim abonentom. Dziennik ten składają sami pryncypalowie, a drukowany jest na rotacyjnej maszynie „Słowa Polskiego“.

Zecerzy i maszyniści lwowscy rozno-

częli nagie strejk, aby poprze sprawę personalno pomocniczego, który przez ty-dzień strajkował, a którego żądał właściciele drukarń uwzględnić nie chcą.

Personalno pomocnicy postawili następujące warunki: Czas pracy dla nakładaczek i odbieraczek wynosić ma 8 i trzy czwar-te godzin, dla pomocników 9 i trzy czwar-te godzin. Płaca ma być tygodniową i wy-nosić: dla magazynierek 15 kor., nakładaczek 12 kor., odbieraczek 8 kor., pomocników nowych, do roku, 12 kor. minimum. — Żądają także odpowiedniego podwyższenia za osobne godziny etc.

Na zgromadzeniu zecerów, na którym uchwalono strejk, nie było jednomyślności, 90 głosów oświadczyło się przeciw strejkowi. Niemniej wobec znacznej doskonałości organizacji zecerów, uchwała większości została solidarnie wykonana. Wszystkie drukarnie lwowskie świejtuja zupełnie.

W strejku zecerów i maszynistów bierze udział ok. 400 osób (także zecerzy żydowscy), w strejku maszynowego personalno pomocniczego 243 osób, w tem 176 kobiet.

Organizacje drukarskie w Galicyi opodatkowały się na rzecz strejkujących i składają się na fundusz strejkowy.

Strejk zapowiada się wcale długi. Właściciele drukarń lwowskich są mianowicie oburzeni strejkami zecerów, którzy z Nowym Rokiem uzyskali podwyżkę płac — i chcą solidarnie stoczyć walkę z organizacją pracowniców drukarskich. Ta „pró-ba sił” jest wcale ciekawą. Płace personalno drukarskiego i pomocniczego wyno-szą we Lwowie około 15 000 kor. tygodniowo; ten zarobek tracą pracownicy. Ile zaś zysku tracą właściciele drukarń? To trudno obliczyć. Dzienniki lwowskie, które zdobyły się na niebywałą w dziejach galicyjskiego dziennikarstwa solidarnosc, tracą również, ale tylko w drobnej sprzedaży, abonentom bowiem dostarczają „Chwile“.

Ostatni strejk drukarski we Lwowie od był się w 1899; wówczas komenda wojskowa kazała żołnierzom składać urzędowa „Gazeta Lwowska”; inne dzienniki

Czarny kufer.

Historja tajemniczego mordu.

20)

— 0 —

Włdy pobiegłam do kuchni, na pródcę przyczadziłam kaptalazim z ziół, który za-wsze na ból zębów pomagał mojemu męż-łowi. Ztrykrotnie wstawiał, aby się przekonać, czy kaptalazim jest należyte gorące, ale przy trzecim razie zauważyłam, że pan pastor już usnął.

To albi Austyna nieco ostabiło moje przekonanie, że mógł on być morderca.

ROZDZIAŁ XV.

Z powrotem szedłem powoli. Austyn miszkał blisko o miłą od mieszkania swe ciotki. Jeżeli to prawda była, co mi powiedziała pani Hopkins, że o godzinie pół do j-dnastby nie opuśczał wcale do-mu, to było niepodobniewem, aby w tym czasie mógł przynieść peszo.

Czy był zatem niewinnym. Nie! Musiał wychodzić — ale całą przetrzeź między domem a kościołem odbył w powozie.

Zaczadłem tedy zbierać w tym względzie wiadomości w mieście i przekonalem się, że pastor nie mógł najmować powozu, bo go nikt w mieście nie posiadał.

Wyszedłem od pani Hopkins zniechęco-ny, gdy nagle słyszę:

— Morderca jest zaareztowany! Morderca jest areztowany!

Tak krzyczał chłopak roznoszący gazy. Kupilem natychmiast jeden egzemplarz i czytałem:

— Trzecie wydanie. Przyarazstwo mordercy burowego w Dijon. Filip Harvey, którego policya obwiniała o morder-stwo panny Raynell, został wczoraj wie-czorem areztowany w pospiewnicy po-godą dążącą do Marsylii. Zaareztowana nastąpiła w Dijon.

Znaniem przekłety światek i spieszę do domu. Tu czekała mnie inna jeszcze niepo-dziwianka. W mieszkaniu mojem zastałem blagode, jak śmiałe Austyna Harveya, który nie pozwalając mi się rozebrać, skoczył na mnie, jak tygrys, obalił na ziemię związał ręce chustką jedwabną, nogi mi opłatał dywanikiem zdjętym ze stolika i wyjąwszy lewą ręką z kieszeni rewolwer, krzyknął:

— A teraz ty szatanie — kusieliu, ty potworze zrodzony w piekiełku słuchaj. Leż spokojnie, bo cię nie mam zamiaru zabijać, ale nadstaw uszy:

— Jak ci przyznałem, że masz słuszność, tak sprawdziłem się, że policya jest w błędzie.

— Ja zamordowałem moja ciotkę, nie

dla pieniędzy, jak wy wszyscy możecie myśleć, lecz z powodu mojej miłości. Od tygodnia szerzał się w ciotką o pan-ne Simpleson. Ja ją kochałem, ubóstwiałem. Filip był według mnie jej niezdo-łym; byłem pewny, że będę dla niej naj-lepszym mężem, a ona miała starbom jedynemu. Ciotka skutkiem nieustannej zmi-ny swoich postanowień doprowadzała mnie zawsze do wskłóceń. Wiedziałem, że w tenastanowienie zrobiła mi swamio ogólnym sprakobowca, ale to nie sławoło rzeczy-wiałej podca, ale ciągle odgrzała się, że da inny kierunek swojej ostatniej woli. Takim dziwnem uprzedzeniem była ta jej chęć, aby Filip podbił pannę Simpleson, że nie mogłem tego zrozumieć, zwi-aszca, gdy był pierwszy inny miała zamiar. W niedzięłą ostatnią oświadczyła mi sta-nowowo, że jutro, to jest w poniedziałek, pojedzie do Londynu, tam zmieni swój testament i majątek swój między nas roz-dzieli. Chciała ona koniecznie, zanim wy-jedzie zawiadomić o tem swomio postanowieniu pannę Simpleson, bo rzeczywicie w tym czasie ta dama wybierała się do Paryża i sążadła od niej potwierdze-nia, czy projekt ten jej się podoba.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Pracownia i skład bandaży H. BOGDANOWICZA Z PRAGI,

Kraków, ulica Floryńska l. 9, w podwórzu poleca własnego wyrobu: również gumowe wyroby francuskie Specjalista rzuaznych pasów.

wychodzą w formie kwiatków, składane przez samych przynajmniej i uczniu.

Telegram „Novin”

Lwów. W sobotę przybyło tutaj dwóch delegatów związku właścicieli drukarni i Wiednia i większością oddali oni, wspanie z gremium lwowskich właścicieli drukarni oraz delegatów zewoń, wśród których jest także delegat z Wiednia, Reiffmuller, poufne posiedzenie celem nawiązania ewentualnych rokowań.

Ratunek w kopalniach.

„Pokutnik” w kopalni.

Pomimo wszelkich wysiłków wiedzy ludzkiej, dotychczas nie wynaleziono środków, któreby zapobiegały katastrofom w kopalniach rudy żelaza. Z istniejących środków najlepszą usługę oddaje dobra i silna wentylacja, dalej lampy bezpieczeństwa i wreszcie surowy zakaz palenia tytoniu i cygar.

W każdej bowiem kopalni znajdują się gazy wybuchowe i lada przypadkiem, wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, powstaje pożar lub wybuch.

W dawniejszych czasach, kiedy nie było jeszcze tak doskonałych wentylacji, jak obecnie, musiano niekiedy długo czekać pewne szyby i wstrzymać w nich wszelką pracę. W niektórych kopalniach, jak np. w Rive-de-Gier we Francji, potępiano znowu inaczej i co noc za palano gazy, aby oczyścić kopalnię na dzień następną. Jeden z górników w długim, grubym habicie i w kapturze minowym schodził w nocy do kopalni. Z powodu tego stroju nazywano go „pokutnikiem”. Pelzając po ziemi, ponieważ lekki gaz zbiera się w górze, trzymając w ręce świecę osadzoną na długim kij, czuł się powoli przez krutzniki. Nagle grzał, ściepiący blysk światła. „Pokutnik” usmuchał się zadowolony; trafił dobrze. Ale pewnego dnia nie wrócił z tej wycieczki, natomiast znajdowano jego trupa zmrożonego i zwęglonego. Nigdy jednak nie brakowało ochotnika, wskutek bowiem tego ciągłego

stygmatyzacji się z niebezpieczeństwem wyrabiać się szalona odwaga i gotowość poświęcić.

I największa katastrofa w Courrières dała tego dowody. Ocaleni górnicy opuszczali się do sztychów, zamienionych przez katastrofę w olbrzymie cementaryzko i szukali nieszczęśliwych towarzyszy pracy z prawdziwą pogardą śmierci. Wielu też wyciągnięto z sztychów prawie bez życia, ale na ich miejsce spuszczali się natychmiast na dno kopalni inni, tak, że w końcu musiało „siłą” powstrzymać gorliwych od tej pracy szalonej i nad siły ludzkie. Ale w Courrières urzędzenie kopalni było przestarzałe i dziwnie, że trzeba było sprządnąć aż niemiecki oddział ratunkowy z kopalni „Hibernia” w Westfalii z przyrządami do oddechania (zbiorniki tleni) itp., aby mógł wdrzeć się do kopalni.

Piękność jako reklama.

Nigdzie może reklama nie pośluguje się tak bardzo portretami kobiecimi w celach sprzedania sobie jak najszerszej klienteli, jak w Ameryce. W Europie, a zwłaszcza we Francji, można spotkać się z bardzo pięknymi ogłoszeniami, których główna siła tkwi w bogatych ornamentach, albo w fantastycznym rysunku, po większej zaś części ewe wraceni, jakie wywiera postać pięknej kobiety mojej lub więcej — najgiej. Amerykańska pruderyja nie zezwoliłaby na nie podobne. Jankesi mogą w skrytości holdować rozpasać, lecz nie ścierpieliby nigdy tego, żeby tłum uliczny gapił się na podobizny mojej lub więcej słodkich Fryz wspaniałych. Kobieta na amerykańskich ogłoszeniach musi być od stóp do głowy ubrana i szpita.

Reklama amerykańska pozbawiona jest w ten sposób jakiegokolwiek bezpośredniego środka reklamowego, tak często nadużywanego w Europie, że aż granicy nieraz z poroga, a nie chcą całkowicie wyrzec się tych wszystkich pomyłkami, które kobiety zwracają na siebie uwagę, rancili się do spekulacji, opartej na wraceni, jakie wywiera piękna twarz kobieca. Zięli w Ameryce tak niesłychany popyt na łatwe twarze. Zjad-

łownie młoda amerykańska cni bardzo wysoko swoją buzią i uśmia pęknosć na kapital, który powinien dobrze prezentować.

Wśród kobiet, pozuających fotografom w celach reklamy, nie brak takich, które należą do klas samonajwyższych: uważają to za swój ubożny dochód. Lecz te szanują się niewiele i nie pozwalają używać swych fotografii do białego ogłoszenia.

Ktoby w prasowaniu amerykańskiego fotografa przyrzącał się ukłdom, toczącym się między udobnymi córami Jankesów a jakimś fabrykantem, maresem o tem, że narzędzie piękna kobieta będzie trzymała w ręce np. mydło jego wyrobu lub mniej więcej słabiej intensylna na olbrzymich szafach i będzie oczyma i uśmiechem schwałczała nwo mydło lub owe intensylna pływającej niemi publiczności — ten nabrałby pewnego wyobrażenia o „wysokim pozuciu artystycznym” Amerykanek.

„Nie będzie trzymała za nie w ręce lihtarsa — powin ładna miła głosem stanowczym. — Moja twarz za ładna do lihtarsa. Zresztą daje pan zbyt liche wynagrodzenie. Jaki fotograf zmieni mi ryzy, to przynajmniej pięć gwineł — ale tak bez zmiany nie przystanę na mniejsze honorarium od stu gwineł (1000 rb.).

Albo lena intensylna miss zawiąkuje, że „nie będzie trzymała w ręce trzewików, bo narzędzono z nią się nie osi.”

Recez naturalna, że dziewczęta, szukając zarobku za jakąkolwiek bądź cenę, nie targają się zbytnio i gotowe są trzymać na szafach wszystkie, co im się kasie, nie wyliczając żadnej części garderoby czy bielizny, tak żeńskie, jak męskie.

Natrze jednak niesbyt hojnie odharsa wdziakiem pięt „piękna”. Jeden z prawdziwych artystów fotografów, mr. Abbey z Nowego Jorku skazył się, że wyszukał piękny model jest rzeczą nadzwyczaj trudną i zawodną. Fotograf nie kłamie, kamera nie pochwlebia. Prace, nieraz piękny model przedstawia się na fotografi gorzej niż w rzeczywistości. Na różnicę tę wpływają za same przysyony, jakie wpływają na to, że pasna kobieta, uważana za piękną, staje się niezładną po niejakim czasie. Kobieta, której cała piękność polega na świeżej cerze, zdrowych ramionach, usprawnionych wargach, ni-

Komazaraki.

— 0 —

Było to podczas wystawy paryskiej, po której pozostały tak smutne wspomnienia.

Wzędłem z przyjaciół do herbaciarni japońskiej. Był to widny, obszerny pokój, bez ścian; zastępowaly je drewniane słupki lakierowane. Dość grube rogocze zasłaniały podłogę; donoski wznosiły się paki z herbatą, opatrzone stemplami fabrycznymi i adresami; bil od nich zapach nafty, morza, portu, stały jakby uspokojone po kolysaniu się na falach, po trzęsieniu w pociągach, po całym tym odmiecie, który był ich życiem od chwili, gdy małe, suche listki układano w szyćki pod palącym promieniami słońca, które tam u nich szczęśliwie bliższy i szczególnie jest piękne.

Kobylaty wchodzily i wychodzily; byly niezwykle powiewne, pomimo ciężkich sukien, przesuwały się szybko i bez zszelatu, jak myszki.

Przyjaciel mój i ja śmieliliśmy się z ich strojów i szerokokich wachlarzowych wstęg na plecach. Przyjaciel mój, pod wraczeniem egzotycznego otoczenia, poprosił o dwie filiżanki, żałując w duchu, że nie ma większych naczyń. Zauwżyliśmy, że Japon-

ka, która nam usługiwała, pomimo niebieskiej sukni z czerwonymi odrobami, była — przysłojna Paryżanka, o prostych oczach i żywym uśmiechu. Naturalnie poprosiliśmy ją wyppywać, o JedNo i Fudzi-jame, lecz ona zakręciła się na jednej nodze i śmiejąc się, pobięła do towarzyszek. Wszystkie śmiały się wesolo, dźwięcznie.

— To wszystkie one takie!

W tem usłyszyliśmy lekki szelst; podnieśliśmy głowy i spojrzeliśmy na schody w głąb sali...

— Po stopniach szedłoby małe stworzonko, mała kobieta.

— Hm! To zupełnie co innego! — szepnął przyjaciel mój.

A ona schodziła ze stopnia na stopień, powoli, ostrożnie, jak kotka próbująca gruntu, jakby dożki jej obawiały się niebezpieczeństwa pod postacią trawki lub kamyka. Ukazanie się jej jakby oczekiwało, było jednak niespodziewane. I całe otoczenie odpowiadalo jej, i pokój się ożywił i zdawał się piękniej przybrany...

Miała suknie bardzo prostą, z gęstego, ciemnego jedwabiu, przybraną lekkim wyciemieniem tej samej barwy w innym odcieniu, była zatem o wiele mniej „ukontynu-mowana” od innych; lecz tajemniczo jej chodki, ruchy pełne gracji i dzwina ich bar-

Kapelusze

(Firma zwraca uwagę Szanownej P. T. Publikacji w Jej własnym interesie, na dokładny adres).

w wielkim wyborze poleca po cenach niskich. Przyjmuje również wszelkie reperacye, prase wianka, przerobienia kapeluszy męskich, damskich i dziecięcych.

Antoni Jarosz

Kraków, Sławkowska 11 (obok Grand Hotelu).

czynność tej partji nie zgadza się z polityką rządu.

Zmiana taktyki.

Moskwa. (Peł. aj. tel.) Partje zbrojne uchwały zmienić swą taktykę, zrzuć się udziałem wywołania rozruchów i brać udział w walce parlamentarnej.

Zabójstwo Sacharowa.

Saratow. Kobieta, która zamordowała generała Sacharowa, została przez sąd skazana na śmierć przez powieszenie. Sąd wniósł o ulaskawienie na dotychczasowej roboty przymusowej.

Porucznik Schmidt.

Sebastopol. Porucznik Schmidt wniósł rekurs kasacyjny przeciw wyrokowi śmierci.

Rozuchy na Krymie.

Teodorzya. (Peł. aj. lej.) „Goniec Krymski” donosi, że w przewidywaniu świętych rozruchów na linii Sebastopol-Losowo, ma przybyć na atakę Sympheropol pociąg pomocniczy z dwoma armiami i trzema mitralażami.

Petersburg. (Peł. aj. tel.) Wiadomość podana przez „Daily Telegraph”, że na życzenie cara uda się specjalna misja do Tokio, jest błędna i powstała prawdopodobnie z pogłoski o zamiarze rzędu zamiany poselstwa w Tokio na ambasadę.

Namiestnik Potocki w Wiedniu

Lwów. Namiestnik hr. Andrzej Potocki wyjechał dzisiaj po południu pociągiem do Wiednia w sprawach urzędowych.

Falazywe pięciokoronówki w Lwowie.

Lwów. We Lwowie pojawiły się fałszywe pięciokoronówki, ładując podobnie. Oszuści puszczają je między podmiejskich wieśniaków, przybłądających na targ. — Wczoraj za rogatki Zolkijskiej oszułki ktoś wieśniaka, placąc za drzewo fałszywą pięciokoronówką, z której wieśniak wydał resztę.

Włamanie.

Lwów. (Tel. pryw.) Do „Chwili” telegrafują z Jarosławia, że ubiegłej nocy włamali się złodzieje do magazynu jubilerskiego M. Lippera i złupili go doszczętnie. Szkada wynosi przeszło 24.000 koron.

Mianowania.

Lwów. (Tel. pryw.) „Gazeta Lwowska” ogłasza: Wyższy sąd krajowy w Krakowie zamianował asystentami praktykantów sądowych Aleksandra Grzywacza i Witolda Durę.

Lwów. Przy dyrekcji budowy dróg wodnych obsadzona będzie pewna liczba posadź inżynierów z poborami urzędników państwowych od X—VII rangi. Posady te są do objęcia za kontraktem.

Inwentaryzacja kościołów.

Paręty. Zarządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, aby przy inwentaryzacji nie posługiwano się siłą zbrojną, dzienniki opozycyjne uważają za cofanie się rządu i zaznaczają, że katolicy mogliby się cieszyć z tego, gdyżby to ustępstwo rządu nie było podkötowane zamiarem rządu, aby przed wyborami nie dopuścić do krawiży starych i aby pozyskać dla siebie także głosy katolików.

Wzburzenie w Marokko.

London. „Standard” donosi z Tangeru: Szeryf fanatyków, który tu przybył, wygłasza w wielkim meczecie kazania przeciw chrześcianom i obcym poselstwom. Władze marokańskie kazaly Szeryfowi za-

prześcić kazania, zakazano stoli wywołać wśród Marokańczyków tak wielkie wzburzenie, że gubernator musiał zakazać cofnąć.

Katastrofa kolejowa.

London. Ostatnie doniesienie Biura Reutera, z Nowego Jorku, oblicza cyfrę osób które straciły życie podczas zderzenia pociągów na kolei Denver and Rio Grande nr. 40. Wielu osób odniosło rany. Flegmaty trupa spaliło się podczas pożaru jaki wybuchł po zderzeniu.

Absolutyzm na Węgrzech.

Baron Fejervary okazuje się małym tyranem, tytulo, że absolutystyczne jego zarządzenie, aczkolwiek wielce jątrzą opinię publiczną, mają cechę śmieszności.

Rozwiązanie komitetu koczni i groźba konfiskaty dzienników, jeśli umieszczą będą komunikaty tegoż komitetu, jest zarówno złośliwą jak śmieszną szykaną. Jedynym jej skutkiem będzie zwiększenie biernego oporu na Węgrzech.

A opór ten nie słabnie! Bogaci Węgry wszędzie składają się na fundusz przetrwania dla urzędników kombatów, których rząd oddał; bierne są także skłdki na agtacyę przeciw przemysłowi austriackiemu, którego wyrobki mają być bojkotowane. Wreszcie na dzień 11 kwietnia zapowiedziane jest masowe wystąpienie węgierskich oficerów do wspólnej armii. Niezgodny okazuje się, że pan Fejervary z absolutyzmem swoim na Węgrzech daleko nie zajdzie!

Ze świata. Kronika ilustrowana.

Tajemnicze paszczy: Goryl ubierzmy. Europa dowiedziała się o istnieniu goryla dopiero w 1847, gdy jeden z misjonarzy odkrył w Afryce ten gatunek wielkiej małpy. Od tego czasu sprzodawano nieraz do Europy pomniejsze egzemplarze goryla, ale w niewoli małpa ta nie daje się ułazyć, lecz zdycha w krótkim czasie. Naczenie z laktory francuskich w Congo nadchodzi wieść o odkryciu nowego olbrzymiego gatunku goryla. Jedna z ekspedycy zastrzeliła w lesie małpę znacznie większą od człowieka, bo mierzącą dwa metry przeszło wysokość.

Do transportu małpy trzeba było użyć osmiu krowców, bo goryl ważył około 300 kilogramów, sama dłoń odcięta 2 kg. 30 dg.

Polturna małpa, na której widok murzyni panicznego doznawali strachu, żyje w dziesięciu lasach Konga; piers i brzuch ma gołe, reszta ciała obrosła jest gęstym włosem.

Nieznamy ten i szczególny okaz świata zwierzęcego, sprząpowano starannie i będzie wystany do muzeum w Belgii.

Proces o podrozczenie dziecka. Nieprawda było to, co pisały pisma niemieckie, donosząc, że Geoylia Meyerowa cofała starą o wydanie dziecka, która wytoczyła przeciwko hr. Zbigniewowi Węgenskiemu Kwidlińskiemu i jego małżonce Isabelli z hr. Baiskich. Dań toczyła się setna rozprawa w tym procesie przed izbą cywilną sądu ziemskiego w Poznaniu, w której zastępcą sędziowskim, mecenas Rykhowski omagał się zmiany uchwały dyktowanej, jaka swego czasu już zapadła. Sąd postanowił śledzić dowody. Rzecznicy mają być świadkami i to najpierw Zofia z Kaczmarek Płotkowiak w Berlinie, następnie Mui i Radwańska w Krakowie, później inni jeszcze, a między nimi jeden świadek w Paryżu.

Śmiertelność w wojsku. W „Revue Scientifique” pisał L. Graunax o przyczynach chorób i śmiertelności w wojsku. Wypadki chorób i śmiertelności w procentach wynoszą w armii niemieckiej 232 proc., francuskiej 458 proc., włoskiej 487 proc., austriackiej 506 proc., wreszcie rosyjskiej (przed wojną) 532 proc. (Jak z tego widać, wprzód nas w tym kierunku tyko Rosya. *Przyp. Red.*) Aby temu sarażdzi należy, według p. Graunax: 1) nie brać do wojska zbyt słabych rekruta i dbać o to, aby komisy akrapulacyjne badały stan zdrowia rekrutów; 2) nieżdyć na gminy, w których wojsko stoi gęszonem, obowiązek przedsięwzięcia niezbędnych urządzeń higienicznych; 3) dbać o porządek i higienę w koczarach; 4) dać lepsze pozycyionie żołnierzom; 5) kształcić oficerów w dziedzinie biologii i higieny; 6) ograniczyć do minimum stan zdrowia na walcie; 7) odebrać praktykowaniem dotychczas kerum połączone, z niemi cierpienia fizyczne; 8) znieść zupełnie kary niebezpieczne dla zdrowia (w Austrii kara t. zw. stupka. *Przyp. Red.*)

Porucznik Schmidt w prasie rosyjskiej. Porucznikiem Schmidtem, którego sąd wojenny za znane zajęcia sebastopolskie usądził na powieszenie, najmniej się żywo prasa rosyjska. „Ruś” petersburska okazuje mu wiele sympatyj i podnosi, że Schmidt zawsze był za jednością narodu z carem. Schmidto wiż też powścią „Ruś” różne wierzawie, których pierwszy w swoim początku przypomina nasz hymn polski „Z dymem potańów”.

„Nad dymem pożarów
„Nad piejłom wojny,
„W tumanie koczmarów
„Proneślania sny...
„Kak czorzyja pticy
„W ognie oboków
„Plywot wierenicy
„Muczytelnych snów” i t. d.

Dr. Artur Froumer

ul. Mikulski i sekund. odd. chr. szpil. św. Łazarza, niedługo przy ul. Reżis (dawnej 51, nr. tel. 51, 52) Sąd Reagenta waki sądowny w najnowszym sąwzradę do przeswieleniia, fotografowania, oraz d. leccenia.

Shtad fortepianów

W. BARABASZ

Kraków, l. 39, I. p. Linia. A-B.

(Dom W-go Wł. Fischera).

PALARNIA KAWY

Parasze Krowianka poleca częściowo i hurtownie wyborowe gatunki Kawy palonej najnowszym i najlepzym sposobem za pomocą „poręcznego maszynka” po cenach najniższych.

M. JAWORSKI.

Kamienica narożna Jednastawna 9 na przedmieściu Krakowa, na bardzo dogodnych warunkach jest do sprzedania. Wiadomości w administracji „Nowin” od 3—6 popołudniu.

Tani Sklep Chrześcijański

„Pod Kościuszką”

w Krakowie, ulica Nikolajska k. l.

połena na obecny por: Materye modne wełnane, wolle, batysty, żefiry kretony, perkalę, satyny i t. p. Bluzki i halki gotowe. — Firandy ora bielizna stołowa. — Bielizna damska i męska własnego wyrobu. Krawaty w najnowszych fasonach. — Wyprawy slubne. i w rękł bardzo niskie i stałe. — Probki wysyła się o — 0uz 2/10 i opłacone. — Sklep w niedziele i święta zamk.

